

Полуостров беззакония. Не секрет, что при разгуле бандитизма в Крыму в середине 90-х годов были организованы массовые убийства бандитов деятелями из силовых структур. Передел бандитского наследия происходил быстро: не успевали отстрелить «брата», как его бизнес, магазины, заводы, земли переходили в руки коммерческих структур, контролируемых некоторыми начальниками милиции, СБУ, прокуратуры. И Киев закрыл на это глаза. Условия «мирного сосуществования» крымчане выполняют: «откаты» возят исправно, землю «столичным» выделяют в нужном количестве. На этих землях вырастают особняки киевской «знати». А местным властям за это прощают любые их прегрешения. Они вне закона, ведь каждый ялтинский участковый знает столько «компромата» на чиновных киевлян-курортников, что связываться с ним - себе дороже. **Марк Бен-Наим, правозащитник, шеф-корреспондент Южного корпункта.**

Александр Омельченко: "Если бы севастопольцы шли рядом с нами, они бы тоже имели закон"

Согласно статье 133 Конституции Украины, города Киев и Севастополь имеют особый статус, который определяется законами Украины. Статьи 118 и 140 гласят, что этими законами определяются особенности осуществления государственной власти и местного самоуправления в таких важных для государственной безопасности городах, как столица Украины и главная военно-морская база.

К сожалению, требования Конституции долгое время остаются невыполненными. До сих пор не существует закона про статус города Севастополя. Парламент несколько раз принимал такой закон, но из-за чрезмерной политизированности его ветоировали Президенты: и Кучма, и Ющенко. Сейчас Севастополем с прилегающими пятью селами и городком Инкерман управляет назначенная Президентом Украины городская администрация и горсовет, избранный местными жителями. Далеко не всегда государственная власть и местное самоуправление понимают друг друга.

Александр Александрович Омельченко, народный депутат Украины, председатель Комитета Верховной Рады по вопросам государственного строительства и местного самоуправления, в 1996-1999 годах в таком же положении был председателем столичной городской администрации. Он добился принятия закона "Про столицу Украины - город-герой Киев", дважды выигрывал выборы Киевского городского головы и по этому закону автоматически становился председателем городской государственной администрации, то есть полноценным мэром: главой местной государственной власти и одновременно местного самоуправления. Ему "Правдоискатель" адресовал вопрос:

- Каковы перспективы принятия закона о статусе Севастополя?

- Я думаю, что отсутствие закона о таком городе, как Севастополь, есть только недоработка,

нестабильность властей за последние годы в Севастополе. Потому что город-герой Киев и город-герой Севастополь в Конституции идут одной строкой.

Мы - та городская власть, которую я возглавлял 12 лет назад - проявили принципиальное отношение. Кроме того, нам было ближе. Здесь все: Президент, правительство, Верховный Совет. Ходили чаще, стучали громче - и пробили. Если бы севастопольцы шли рядом с нами или

Иван Вернидубов: "Благога сказав, що самоврядування - не для Севастополя"

16 грудня 2008 року на засіданні Верховної Ради відбувся такий діалог:

- Я разом з іншими співавторами подав законопроект про місто-герой Севастополь № 2321, і він чомусь стоїть в тій графі, де комітету пропонується його доопрацювати для розгляду, - обурився **народний депутат Іван Вернидубов з фракції Партії Регіонів.**

- Я також є співавтором законопроект про місто-герой Севастополь. І я думаю, що варто було б нам ставити це питання і розглядати, і виконувати відповідні приписи Конституції. Але порядок денний на кожний пленарний тиждень узгоджуються виключно на Погоджувальній раді Верховної Ради України. Якщо Погоджувальна рада не приймає рішення про розгляд того чи іншого питання, Голова Верховної Ради самостійно не формує розклад засідань, - відповів йому головою Володимир Литвин.

У перерві між засіданнями Іван Вернидубов люб'язно погодився прокоментувати ситуацію.

- Конституція України вказує, що міста Київ і Севастополь повинні мати окремий статус, тобто взаємодія органів державної влади та місцевого самоврядування має визначатись не тільки загальними законами, але й конкретним законом про статус міста. Для Києва давно прийнято такий закон, і він користується всіма благами, які закон дає йому як столиці. А для Севастополя, хоч вже минула 12-та річниця прийняття Конституції, вимога Основного Закону не виконана до цього часу. Чотири рази цей закон приймався Верховною Радою і чотири рази ветоувався Президентом України: спочатку один раз Кучмою, потім Віктором Андрійовичем Ющенко.

Зараз у місті існує колапс: Севастопольська міська державна адміністрація не визнає місцевого підпорядкування ні по жодному питанню ні перед депутатами, як представниками міста, ні перед горожанами не звітується. Як можна бюджет формувати, коли вона вважає, що якщо голову міської держадміністрації призначає Президент України, то тільки йому вона підкоряється?! А те, що є таке поняття, як місцеве

самоврядування - воно зараз в Севастополі похоронене. Раніше, вирішуючи ті чи інші питання, ми посилалися на закони про місцеве самоврядування, якими користується вся держава і місцеві державні адміністрації. Однак завідувач президентським секретаріатом Благога прямо сказав, що "ці закони не для вас". А тоді які закони для Севастополя?! Іншого закону нема... В Севастополі правовий вакуум, і в цьому вакуумі за відсутності закону про місто Севастополь міська держадміністрація та міська рада, які знаходяться поруч на вулиці Леніна, спілкуються та вирішують всі питання через суди та Адміністрацію Президента.

Хтось торпедує ухвалення законопроект про статус Севастополя, щоб він не приймався. Коли Благога сказав, що самоврядування - не для Севастополя, хай відповідь: як тоді людям жити без законів? Такий закон має бути прийнятний, це ж зрозуміло.

- Які норми є спірними?

Спірною по суті є одна норма, хоч критики законопроект намагаються не вказувати цю головну причину. Згідно Європейській хартії про місцеве самоврядування, в місті Севастополі, як і в інших містах України та Європи, ми хочемо, щоб мер міста обирався всім населенням - демократично і прозоро. Але Президент України вважає, що чомусь для Севастополя ця норма зовсім не підходить. Він вважає, що керувати містом повинен голова міської адміністрації, його представник, якого він може призначити або звільнити, коли захоче, який би повністю підкорявся йому. І хай би так і було, якби Севастопольська міська державна адміністрація діяла в рамках закону, вела себе законопослушно. Але там дуже багато соблазнів: це земля, це програма соціально-

спина в спину, в затылок, они бы тоже имели закон.

Сейчас уже политические противоречия пошли. В то время не было такого разброда и разделения общества в Украине. За последние четыре года мы Украину практически поделили на восток и запад, на русскоязычных и украинскоязычных, на тех кто за НАТО и против НАТО, кто за Голодомор и против Голодомора, за и против УПА... Это неприлично, непорядочно и антиполитично лидерам страны заниматься разделением общества.

Поэтому Севастополь сейчас попал в такое непонятное положение, как и весь Крым. Сейчас тяжелее такой закон провести в Верховном Совете. А пять-шесть лет назад без проблем это можно было сделать.

- Может ли город жить в "беззаконном", так сказать, положении?

Не может.

Я могу Вам сказать: я лично и на кого я только могу по-доброму повлиять - обязательно бы нажали кнопки за то, чтобы город-герой Севастополь имел такой же закон, как город-герой Киев.

Наш комитет сделал все, что необходимо было сделать. Законопроект давно прошел, теперь надо вынести его в сессионный зал, и это не от комитета зависит. Это определяют председатели фракций, оргкомитет и регламентный комитет.

- Все-таки, что мешает принять закон о Севастополе?

Спрашивайте севастопольцев, а не меня. Конечно, не все зависит от них. Как я уже сказал, мой комитет закон прошел, он попал в стены Верховного Совета, но ситуация сложная: за последние четыре года в Крыму и Севастополе нет стабильности.

На формирование повестки дня и регламента комитет не влияет, влияют главы фракций. Если бы три фракции из пяти хотели внести этот закон в повестку дня, он бы был внесен. Я думаю, фракция коммунистов и Литвина будет за то, чтобы закон был. Может, и фракция Партии Регионов. А вот фракция "Нашей Украины"... я не верю, что они будут за то, чтобы Севастополь имел свой закон... Такое мое мнение.

Расспрашивал Юрій ШЕЛЯЖЕНКО

Законопроект № 2321 "Про місто-герой Севастополь" зареєстрували 3 квітня 2008 року народні депутати Іван Вернидубов, Вадим Колесніченко, Володимир Литвин та Петро Симоненко. Причиною того, що законопроект не був поставлений на голосування, можна вважати негативний висновок Головного науково-експертного управління ВР: "за результатами розгляду у першому читанні законопроект доцільно повернути суб'єктам права законодавчої ініціативи на доопрацювання". Втім, навіть розгляду у першому читанні не відбулося.

Зокрема, в проекті передбачається, що прямим голосуванням мешканці Севастополя обирають міського голову, якого Президент України повинен призначити на посаду голови Севастопольської міської державної адміністрації. Першим з 13 зауважень до законопроект від штатних парламентських правознавців є те, що "недоцільно" повторювати в законі про статус Севастополя досить суперечливі норми закону про статус столиці (суміщення посад міського голови та голови державної адміністрації).

Крім того, на думку Головного науково-експертного управління, в законі недостатньо чітко визначено "взаємовідносини органів місцевого самоврядування міста Севастополя з органами місцевого самоврядування міста Інкерман, селищ, сіл, які входять до складу міста Севастополя", зокрема - делегування повноважень і бюджетні відносини. Відзначається неконституційність запропонованих повноважень міськради призначати вибори міського голови, встановлювати та змінювати межі адміністративно-територіальних одиниць, абсурдність пропозиції про залучення міського голови до підготовки проектів (!) всіх нормативно-правових актів стосовно Севастополя.

Незважаючи на ці зауваження, проект Постанови № 3278 про попередній звіт Тимчасової слідчої комісії з питань з'ясування обставин щодо порушення Конституції та законодавства України Севастопольською міською державною адміністрацією та Севастопольською міською радою, іншими органами виконавчої влади з питань земельних відносин, а також щодо службових зловживань та розкрадання державних коштів при виконанні робіт за Програмою соціально-економічного розвитку м. Севастополя (головою цієї комісії є Іван Вернидубов) містить пропозицію ухвалити законопроект № 2321. Поряд з детально перерахованими зловживаннями СевМДА, у проекті звіту відзначається - "Висновок один: секретаріат владштову беззаконня в місті, безвідповідальність та корупційність "команди Куніцина".

економічного розвитку. Як показала робота тимчасової слідчої комісії, створеної Верховною Радою, в усіх напрямках виявлені мільйонні розкрадання бюджетних коштів, сотні гектарів землі роздаються - не думайте, що безплатно - і так далі. Багато зловживань за відсутності закону про місто-герой Севастополя.

Результати розслідування тимчасової слідчої комісії, на жаль, не представлені у Верховній Раді. Проект постанови про попередній звіт комісії 8 жовтня поданий (№ 3278), але, на жаль, внаслідок політичних баталій ніяк не може доповісти депутатам про ситуацію і попросити продовжити роботу комісії, бо є ще багато роботи. Головне, щоб влада в місті працювала згідно законодавству.

Спілкувався Юрій ШЕЛЯЖЕНКО

Навіщо держава породжує злочинність?

Публікуючи статтю Андрія Діденка, засудженого до 8 років позбавлення волі, що відбувся покарання у виправній колонії № 14 м. Одеса, зауважимо: якщо Ви маєте іншу думку стосовно піднятих питань, надішліть, будь ласка, свій матеріал до редакції.

Кожному по заслугам. Покарання має бути справедливим. Це загальновідомо теза. Але давайте поміркуємо, чи відповідає їм існуючий порядок покарання за скоєння злочинів невеликої і середньої тяжкості.

Згідно статті 12 Кримінального кодексу України злочин невеликої тяжкості є злочин, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років, або інше, більш м'яке покарання, а злочином середньої тяжкості є злочин, за який передбачене покарання у виді позбавлення волі на строк не більше п'яти років. Пропонуємо акцентувати увагу саме на тих випадках, коли за злочини середньої важкості судом все ж таки признається реальний термін позбавлення волі.

Візьмемо для прикладу випадки покарань за незаконне зберігання наркотичних речовин без мети збуту. На мій особистий погляд, притягнення до відповідальності винних в цьому, якщо їх дії не супроводжувалися іншими злочинами, має обмежуватись лікувальними заходами, психологічним втручанням. Адже їх вчинки часто є результатом хвороби, залежності від наркотиків, а не злочинних намірів.

Добра третина в'язнів відбувають покарання за крадіжки і пограбування. Чи є справедливість для суспільства в даному випадку? Всім відомо, що система виконання покарань у нинішньому вигляді не здатна виправляти людину, яка вперше потрапила за ґрати, а тим паче вдруге і т.д. Бо сам дух виправної інституції в Україні, як би жахливо це не звучало, направлений на дискредитацію і знищення особистості засудженого, примус підкорятися стадним правилам специфічної моралі.

Під тиском обставин злочинець симулює так зване виправлення, аби тільки якнайшвидше звільнитися – отримати будь-якими правдами і неправдами заохочення і уникнути стягнень, вважаючи себе розумнішим за тюремників і абсолютно не змінюючи своє ставлення до скоєння злочинів. І це влаштовує адміністрацію установи, дозволяючи доповідати начальство про свої виховні заходи і кількість „виправлених”. Натомість людина добросовісна, не схильна по натурі до злочинів й така, що потрапила за ґрати внаслідок трагічного збігу подій, стає жертвою такої системи, не пристосованою до „виправлення”.

Хто в першу чергу зацікавлений в справедливості покарання для правопорушника: засуджений, потерпілий, або суспільство в цілому?

Чи бажає потерпілий, щоб людину, яка його пограбувала, засудили до трьох або п'яти років позбавлення волі, кривдили після затримання і перші дні фортували в застінках міліціанти з метою так званого розкриття нових злочинів? Бо всім відомо, що майже кожна людина, що потрапляє до лап слідчого апарату, потрапляє в кращому випадку під психологічний тиск з боку дознавачів та слідчих, чи в більшості своїй під фізичні знущання і побиття.

В деяких випадках потерпілий навіть в суді намагався пояснити, що не хоче, щоб людину засуджували до позбавлення волі. Бо насправді потерпілий зацікавлений в тому, щоб якнайшвидше повернути втрачене і компенсувати моральні збитки, без довторивалих судових слухань, що відкладаються і переносяться. Навряд чи потерпілого влаштовує, що в найкращому випадку з засудженого на протязі трьох-п'яти років будуть відраховувати якісь мізерні кошти на його користь, якщо засуджений буде працевлаштований, якщо ця праця буде оплачуватись. Хоча в більшості випадків збитки потерпілому не повертаються взагалі, незважаючи на судові рішення. Суд, виносячи рішення, чомусь не враховує точку зору потерпілого - що ж це за справедливість така?

Примирення сторін на будь-якій стадії кримінального процесу, добровільне відшкодування потерпілій стороні збитків від скоєного злочину - найкращий вихід, до якого має підштовхувати страх перед кримінальними санкціями.

Милосердя і взаєморозуміння особливо необхідні в теперешньому вимірі глобальних кризових явищ, коли припиняють працювати металургійні гіганти, а могутня масова хвиля безробіття вибухнула потужним сплеском злочинів проти власності. Люди, які вчора заробляли на життя працею на виробництві, тепер не мають можливості реалізувати свої професійні здібності. Перебуваючи у жорстокій, суворій безвиході, дехто скоює злочин, щоб вижити. Молодий, розумний, ще вчора перспективний і кваліфікований фахівець з металургії чи будівництва все частіше потрапляє за ґрати за скоєння дрібних крадіжок і пограбувань, доповнюючи і без того потужну армію злочинців.

А що далі? Всім давно відомо, що людина, яка одного разу опинилася за ґратами, майже завжди повертається до скоєння навмисних правопорушень, а опинившись в неволі вдруге – майже в дев'ять випадках з десяти веде злочинне життя всупереч закону. Своєю нетерпимістю суспільство цілеспрямовано нарощує міць злочинності та безнадійно втрачає як добродійних і свідомих громадян людей, доведених до відчаю.

Держава щорічно витрачає шалені гроші на конвоювання і охорону в'язнів у виправних закладах, а кількість засуджених за злочини невеликої і середньої тяжкості стабільно зростає. Відбувши покарання у сучасних виправних установах і тюрмах з середньовічними порядками, люди виходять на волю озлобленими на весь світ, втративши колишній зв'язок з суспільством, можливість працевлаштування. Це люди без майбутнього, з жалюгідним шансом вивратись за міцних обійм тюремних реалій, приречені на особисту внутрішню деградацію, а також на скоєння злочинів, з кожним разом все більш зухвалих, жорстких, безпринципних. І вони відповідають суспільству, яке заклеїло їх як невинуватих злочинців, ненависто та жорстокістю.

Щоб виправити ситуацію, суспільству треба турботливо і обережно ставитися до людської долі, особливо до людей з поламаним життям, аби допомогти і відродити в людині віру в майбутнє, бажання і потяг до чесного добродійного життя, патріотизму і високої моралі.

Якщо держава не здатна виправити злочинців, які вже ув'язнені, навіщо породжувати нових? Чому б не дати можливість потерпілому і обвинуваченому домовитись, не примушувати людину проходити уроки тюремної школи і ставати впевненим, переконаним, зухвалим рецидивістом з багажем злочинного досвіду? Для цього повинен бути запроваджений і реалізований чіткий механізм з гарантією повернення в добровільному, або примусовому порядку потерпілому збитків, завданих злочинцем.

Від цього виграє перш за все суспільство. Сторони судового процесу відчують на собі справедливість рішень суду. Потерпілий від злочину буде мати гарантію швидкого повернення втраченого, а правопорушник буде змушений відшкодувати збитки за скоєне зло

Андрій ДІДЕНКО

Успехи кримських налоговиков ...

9.12.2008. В ходе проведения оперативных мероприятий сотрудники налоговой милиции города Симферополя выявили на одной из центральных улиц крымской столицы факт незаконной торговли рыбой. Как выяснили налоговики, пиленгасом со своего личного автомобиля торговал гражданин М., не имея необходимых разрешающих документов. По результатам проведенной проверки изъято около 1,5 тонн пиленгаса на сумму около 10 тысяч гривен. Изъятая рыба находится на ответственном хранении на территории одного из предприятий города. В отношении гр-на М. будет принято решение в соответствии с действующим законодательством.

По материалам пресс-группы УНМ ГНА в АР Крым. Другие пресс-релизы налоговой инспекции - на нашем сайте.

... или их позор?

Весной 2008 года общественная организация «Крымский Республиканский Правозащитный Центр» направила председателю Государственной налоговой администрации Крыма письмо. К письму были приложены разъяснения Государственного комитета Украины по регуляторной политике и предпринимательству, из которых следует, что изменениями в законодательстве отменены большинство разрешительных документов, которые предприниматели должны были получать ранее. В своем обращении общественная организация предупреждала налоговиков: получать разрешение на торговлю больше не нужно - забудьте про этот документ.

Отмена многочисленной разрешительной документации - требования ВТО, куда Украины вступила для защиты своих экономических интересов. Но экономические интересы государства не совпадают с экономическими интересами отдельных лиц. Если не нужно разрешительного документа, за что предприниматель будет давать взятки? За что будет «уважать» и бояться чиновника?

Буквально на следующий день после получения предупреждения от общественной организации на пляже «Русалка» в Корезе появилась оперативная группа сотрудников налоговой милиции. Может, они проводили массовую плановую проверку? Нет. На пляже расположились десятки предпринимателей, но подчиненных Бусарева они не интересуют. Их интересует только один - предприниматель Белокрылец. Белокрылец - один из активистов правозащитного центра. На него уже были «наезды» милиции. Теперь налоговики. И хотят они видеть именно разрешения, которые уже давно отменены.

Беседа с налоговиками началась так: - Марк Моисеевич? Так мы ищем вас уже давно... Все руководство наше ищет...

Поздравив бравых налоговиков с «находкой», пришлось напомнить им о необходимости соблюдать формальности - записаться в книгу регистрации проверок, предъявить направление... После этого желание что-либо «проверить» у налоговиков резко пропало. Едва записавшись в журнал, они предпочли ретироваться. Но дело получило продолжение - тут же был организован «наезд» на точки предпринимателя в Симеизе. Результатом стало изъятие товара и торговых конструкций по причине отсутствия все той же отмененной разрешительной документации.

Точку в споре поставил суд. Действия налоговиков - незаконны. Товар подлежит возврату. Ма часть товара уже пропала, скандал надо срочно «заминать». Крайними, естественно, оказались «стрелочники»: двух налоговых милиционеров выгнали с работы.

Все познается в сравнении

Для того, чтобы реально оценить деятельность налоговиков Крыма, ее надо сравнить с работой ГНА в Севастополе. Разница в масштабах есть, но важен принцип.

В 2007 году я от имени общественной организации направил Севастопольским налоговикам информацию о реализующейся в городе контрабандной партии мяса. Мясо шло с территории Крыма и продавалось на рынках Севастополя. Самое интересное, что Севастопольский оптовик к тому времени был задержан органами милиции за хранение оружия и боеприпасов.

Вот налоговикам раздолье! Преступник в руках милиции, во всем признался, ждет суда. Севастопольские налоговики его «отработали». Точку ликвидировали. Дело за крымчанами. С их территории идет мясо. Что сделали налоговики крымские, мы вспомним чуть позже. Сейчас о севастопольцах.

В отличие от крымчан пресс-служба Севастопольской ГНА не рассылает папки победные рапорты об изъятиях товаров. Тем более, что зачастую такие изъятия заканчиваются не только увольнением «изымающих», но и тысячами судебных исками - как в упомянутой выше истории предпринимателя Белокрыльца, у которого был незаконно изъят весь товар в Ялте.

Может быть, ГНА в Севастополе ничего не делает? Плохо отстаивает экономические интересы? Из отчета ГНА в городе Севастополь от 29.12.08 года: уровень сбора в бюджет в 2008 году вырос по сравнению с 2007 годом на 30,3%, план поступлений в государственный бюджет выполнен на 103,6%, уровень взысканий по доначисленным налоговым обязательствам - 94% и этот уровень самый высокий в стране!

Что же происходит? Товар не изымают, людей не страшат, а те не только налоги платят, но и со штрафными санкциями добровольно соглашаются... Никакого чуда в этом нет. На брифинге по итогам работы за год председатель ГНА Александр Трахачев открыто ответил на достаточно каверзные вопросы и признал, что налоговые органы практически не могут проводить никаких серьезных проверок. Законы не позволяют. Именно это я пытаюсь втолковать крымчанам на протяжении длительного времени - не помогает. Даже уволенные сотрудники и отмененные по моим заявлениям приказы не приводят Крымских налоговиков в чувство. А тут такое открытие.

Как же собирают налоги в Севастополе? И на этот вопрос ответил председатель. Налоговики Севастополя ведут работу с предпринимателями. Не запугивают их, а ведут работу. И вот результат.

Марк БЕН-НАИМ

Зачем платить больше?

Статья 17 Закона Украины "Про защиту прав потребителей" гласит: "запрещается принуждать потребителя приобретать продукцию неподходящего качества или ненужного ему ассортимента". Вопреки этому пронрыливые деятели бюджетного сектора в стремлении "нарубить бабки" постоянно требуют от людей оплачивать их услуги, которые по закону должны предоставляться бесплатно и оплачиваются из бюджета за счет налогоплательщиков.

Плоды этого рэкета, которому сопротивляются лишь немногие, уходят, конечно, не в бюджет. За счет выбывания денег на "услуги" чиновники живут на широкую ногу, ездят на иномарках и т.п. Давайте зададимся вопросом: зачем платить больше? Лучше добиться соблюдения своих законных прав!

30.12.08 я в сопровождении председателя Севастопольского городского комитета ВОО «Центр Защиты Прав Человека "СВОБОДА" В.Новикова посетил главного врача Севастопольской городской больницы № 1. Темой беседы стали взаимоотношения между больницей и некоей общественной организацией, именуемой "Больничная Касса".

В эту структуру входят сотрудники больницы, собирающие с граждан деньги для оплаты лечения в той же больнице. Объявления об этом располагаются в холлах поликлиник и других подразделений больницы.

Организация работает по принципу финансовой пирамиды, при которой гражданам обещается оплатить за услуги больницы в пятикратном размере от взноса. При этом сама больница имеет договор с общественной организацией.

Общественная организация не имеет лицензий на финансовую или страховую деятельность. Больница не имеет права получать плату за лечение. При этом общественная организация располагается в помещении больницы, использует для рекламы телефоны больницы и сотрудники общественной организации занимаются своей деятельностью в общественной организации в рабочее время.

Как выяснилось из комментариев главного врача больницы, договор с общественной организацией является точно таким же, как и со страховыми компаниями. Таким образом: имеется страховая компания, работающая без лицензии. Это коммерческая деятельность без уплаты налогов, коррупция должностных лиц больницы и использование коммунальной собственности в личных целях.

В любом случае, Вы не обязаны идти на поводу у правонарушителей и платить им деньги без всяких законных оснований.

Другой пример. Пришли вы в ЗАГС. Свадьба у вас намечается, или просто документ какой потребовался. Например, свидетельство о разводе. Пошлину, установленную судом, Вы заплатили. Решение суда предъявили. Имеет ли право ЗАГС отказать вам в выдаче этого свидетельства? Не имеет. Тем не менее, ЗАГС требует, чтобы вы у них "проконсультировались" за деньги.

Зачем платить больше? Потому что работник ЗАГСа дает квитанцию, говорит: иди, оплачивай? Квитанции эти не читает никто. Надо заплатить - значит, надо. Идут и платят. Платите вы за некие услуги. Когда спрашиваешь об этих услугах у сотрудников ЗАГСа, выясняется, что это "консультации". При таких объяснениях голос чиновника из елейного превращается в злобный и визгливый. Вопрос о необходимости получения "консультации" о и законности ее навязывания приводит к взгляду на тебя как на врага народа.

Действительно, ЗАГС имеет право оказывать дополнительные услуги гражданам за плату. Суммы определены Министерством Юстиции, и ни копейки больше с вас вроде не требуют. Но процитированный выше Закон Украины не оставляет сомнений в том, что чиновники не имеют права принуждать Вас оплачивать эти услуги. Вот и поступайте по закону: незачем платить больше! Защищая свои права, вы поможете торжеству закона.

Марк БЕН-НАИМ

Омбудсмен?!

Відомий кримський правозахисник і публіцист Марк Моисеевич Бен-Наім ініціював створення урядової комісії для перевірки заяв про порушення прав підприємців органами місцевого самоврядування, правоохоронними і податковими органами в АР Крим, на запрошення голови комісії давав пояснення та документальні докази зазначеній комісії.

21 травня 2008 року співробітниками Головного управління МВС України в Автономній Республіці Крим брутально втрутилися у роботу комісії і з метою зриву її роботи тримали під арештом 10 днів Бен-Наім Марка Моисеевича по брехливому звинуваченню у нібито "нецензурній лайці" за незаконним рішенням судді Ялтінського міського суду.

Редакція газети "Правдошукач" звернулася до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Ніни Карпачової з проханням захистити конституційні права громадянина від переслідувань корумпованих чиновників.

Отримано відповідь радника Уповноваженого Таргулової Ірини Герасимівни, що пише від імені пані Карпачової (авторську орфографію збережено): "Повідомляємо, громадянин Бен-Наім Марк Моисеевич за захистом своїх прав, які порушені, на його погляд, співробітниками Головного управління МВС України в Автономній Республіці Крим, звернувся до суду. Він, як правозахисник, має реально можливість самостійно захиститися. На підставі п.10 ст.13 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» Уповноважений здійснює допомогу тим, хто в силу ряду причин самостійно не в змоззі захистити свої права в суді (...) в силу п.4 ч.3 ст.17 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» Уповноважений не розглядає тих звернень, які розглядаються судами".

Правдошукач
The Truth Seeker Правдоискатель

Всеукраїнська газета "Правдошукач".
Засновник, редактор, видавець: Шеляженко Ю.В.
(ФО-П, ід. № 2961810532).

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія КВ № 14488-3459 Р, видане Міністерством Юстиції України 10.10.2008

Тираж 1000 примірників.

Розповсюджується безкоштовно.

Адреса редакції, видавця, друкарні: пошт. індекс 01042, м. Київ, вул.Тверський тупик, буд. 9, кв. 82.
Тел. +38 (097) 3179326, факс +38 (044) 5290435.
Електронна пошта: say@truth.in.ua